

DET ER MYE Å GLEDE SEG OVER

I hverdagen er det oftest problemene som har lett for å dominere, både på jobb og privat. At vi ikke rekker å gjøre alt vi ønsker eller at noe hindrer oss. Kanskje er det ikke bare tid, men også energi som er mangelvare. På jobb er det gjerne ressursmangel som er i fokus. Vi ser flaskehalsen i behandlingsskjedene, men evner ikke å gjøre noe med det. Det ligger sterke begrensninger i budsjettene, det er ikke fysisk plass til å utvide virksomheten, og det er snart ikke mer å hente på å jobbe «smartere». Alt dette har lett for å skape frustrasjoner. Og frustrerte arbeidstakere jobber ikke bedre enn glade arbeidstakere.

Hvordan skal vi bli glade arbeidstakere? Vi må se at vi oppnår mye positivt. Flere hjertepasienter blir hjulpet bedre. Bedre behandling gir bedre resultat og kortere liggetid på sykehus. Mer systematisk oppfølging etter sykdom bedrer livskvalitet og prognose. Gode data viser at vår innsats i helsevesenet gir gode vunne leveår som resultat. Dette må vi ta til oss og glede oss over.

Likevel lar vi oss frustrere over at det alltid er litt knapt, alltid litt for lite, at vi vil og kan litt mer enn vi får slippe til med. Dette er måten politikere begrenser utgiftene i helsevesenet på. Jeg mener at dette er litt feigt, å bare stramme inn og opprettholde uhensiktsmessige ventelister, uten å ta en reell debatt om hva vi skal prioritere og ikke minst være åpen på hva det

offentlige helsevesenet ikke skal gjøre. Vi får håpe at det ikke er et ønske om framvekst av et parallelt kommersielt helsetilbud som ligger bak. I Norge skal vi ikke la det gode offentlige helsetilbudet som omfavner alle, stagnere, men satse friskt og kreve ubetinget støtte til dette fra sentralt politisk hold.

Kan vi anbefale våre døtre og sønner å studere medisin og bli hjerteleger? Det er et fag i stadig utvikling med høy forskningsaktivitet, vi gjør reell nytte for pasientene, vi kan velge å sub-spesialisere i mange retninger og arbeide i og utenfor sykehus eller universitet. Ja, det er mye å glede seg over, og jeg vil absolutt anbefale hjertemedisin til de som

kommer etter.

Til slutt vil jeg takke for meg som leder i NCS. Det er alltid spennende med slike oppgaver. Tradisjoner skal føres videre, noe nytt skal prøves. Innimellom lykkes man, av og til trås det litt feil. Det viktigste er at vi ønsker å få til noe positivt sammen, og at flere av våre medlemmer engasjerer seg i vårt faglige arbeid. Fra september tar Ole Christian Mjølstad over som leder for styret i NCS, og jeg er sikker på at han vil få like god støtte som jeg har hatt i denne funksjonen.

God høst, god jakt og vi møtes på ESC i Paris og på NCS' høstmøte på Fornebu.

Øyvind Bleie

